

טפויי — אוצר החסידים — ליבאנדרוישע

קונצ'ן
שלשלת האוד

שוד
ראשוון

חיכל
תשיעו

קונטרס

ראש השנה - תנש"א

•

סאת

גבוד קירשת

אדטיז'ר מנחם מענדל שליט"א

שני אודטאונה

פלובנאווישע

יזוג לאור על ידי מערצת

"אוצר החסידים"

ברוקליין, ניו

י.ס. איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע סאות חמישים ושתיים לבראה

תי' תחאה שנת גפלאות כל

שנת הגדיא'ק לכ"ק אדטיז'ר שליט"א

מאמר ויהיו חyi שרה, תנש"א

סט

והקבלת על שבת מתגלה עצם הנשמה, הרי כל עניינו אינו אלא למלא רצונו וחפכו של הקב"ה, שוהי הנקודה הכללית דכל עניין העבודה, בונת העצמות.

) ועפ"ז יש לבאר מיש ויהיו חyi שרה מה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שניי חyi שרה, שניי חyi שרה (אינו עניין בפ"ע של מעלה מג' החלוקות דמהה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, אלא) הם הקכ"ז שנה עצם, שכולן שוין לטובה. כי, בתחילת החותוב מבואר העילוי שנעשה במאה שנה עיי המשכה למטה, שוהר"ע דבת ק' בת ב' ובת ק' בת ז', שכמאות נוסף גם העילוי עשרים, ובעשרים נוספים גם העילוי דשבע. ואח"ז מוסיף בכתוב שניי חyi שרה, שכל סוגיה העבודה דמאה שנה (כתר) עשרים שנה (מוחין) ושבע שנים (מדות) הם שוין לטובה, שכל עניינים הוא להשלים כוונת העצמות, שהוא בכל עניין העבודה בשוחה³⁴. ויש להסביר בהבואר דכולן שוין לטובה, טובבה רומו על עצם ומקור הטוב וטיבו הטוב להויב³⁵, כפי שנמשך ומtgtלה בשמותו של כא"א מישראל שהוא חלק אלה ממעל ממשׂי³⁶, חלק מן העצם שלל ידו תופסים בהעצם³⁷, וכאשר העבודה היא מצד עצם הנשמה, שוהו"ע הביטול והקבלת על, אויל כל עניין העבודה הם בשווה, וההשתנות היא לטובה, שכל עניין העבודה חדורים בהנקודה הכללית דהמשכת וגילוי עצם הטוב למטה, להיות לו ית' דירה במתתנוים.

(ויהי רצון, שכיוון שבמינו אלה נשלו כל מעשינו ועובדינו בכל פרטיו העניים דماءה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, ובאופן דשני חyi שרה שכולן שוין לטובה, כדורי כי מוח אדמור' נשיא דורנו שכבר צחצחו את הכת��רים³⁸, ועומדים מוכנים³⁹ לקבל פניו משיח צדקנו, ובפרט שלאחריו זה עברו עוד עשריות שנים שבאה עזקן בני עד מתי (וואס דאס דארף דאר אויר האבן א שיעור), תבואה תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה עיי משיח צדקנו, ואו יתגלה העניין דתולדות יצחק (כפי שמתוחלין לקראו בתורה במנחה), כמאрозיל⁴⁰ של עתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא כי אתה אבינו,

(34) להעיר, שהענין דכולן שוין שיר גם בעילוי שנעשה בהעליו שנעשה בהעליו (מקה) עיי ההמשכה למטה (בת כי, בכת ב' וכת ב' בכת ז') כי, העילוי שנעשה בעילוי עיי ירידתו למטה הוא לא רק שנוטף אבל מעלה המטה, אלא גם שעיו מtgtלה הכל' נבול שלן, שאינו מוגדר בהגדיר דמעלה וביכלתו לירד גם למטה. אבל אין זה אמתת הענין דכולן שוין, כי, מזה עצמו שגילוי הכל' שלו והוא עיי ירידתו למטה (ובכל שירד למטה יותר מתגלה יותר הכל' שלו) מוכת, שישנו הענין דבעלה⁴¹ ומטה⁴² (שלכו שיר לומר לעילו ההפלה שאינו מוגדר בזאת), משאכ' לגבי העצמות אין מלכתחילה הגדר דמעלה ומטה, ולכן כשהעבורה היא להשלים כוונת העצמות, "כולן שוין" ממש.

(35) עטה'ם שער שעשו המלך ופדי. שעוזיה פ"ד (עמ. א).

תניא רפ"ב.

(36) בש"ט (הזכאת קה"ת) חזנות ס"י קפז. וש"ג.

(37) שיחת שמחתת מרפ"ט.

(38) ראה אגרות-קדוש אדמור' מהורייז' חז' ריש ע' רפע.

(39) שבת פט. ב. ווארת תורא חולדות ז. ג. ויצה בא. ג. תורה חולדות ד. ד ואילך. ויצא כד. סעיף

ואילך. ועוד.

ע

מאמר ויהיו חyi שורה, תנש"א

כיוון שההענג והאחזק (אחזק⁴²) שנעשה ע"י מעשינו ועבודתינו כל משך זמנו הגלות⁴³ יתגלה לעתיד לבוא, שאז⁴⁴ יملא שחוק פניו, ואז יהי הענין דמאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים באופן נעליה יזרר⁴⁵, הן העניין דמאה שנה, מאה ברבות, והן העניין דכ"ז שנה, שורומו (גם) לכ"ז⁴⁶ אותיות התורה⁴⁷, כיוון שבכל ענייני התומ"ץ יהו בתכליית השלימות, במצוות רצוננו⁴⁸, ותורה חדשה מאתי תצא⁴⁹, טעמי תורה שיתגלו לעתיד לבוא בתורתו של מישיחי, כולל גם התורה חדשה דרבנותינו נשיאנו עד לבעל ים ההגדלת דכ"ח מרוחשון, ובנו ייחדו ממלא מקומו כי מורה אדמור"ץ נשיא דורנו, שהקיצו ורנו שוכני עפרי⁵⁰, והם בראשם, ויאמרו תורה חדשה, חדש גם לגבי הקב"ה, בביבול, עד מארז"ל⁵¹ נצחוני בני נצחוני, עד לתורה חדשה מאתי תצא, מאתי⁵² דיקא, ובאופן שלא למדנו עוד איש את רעהו גוי כי כולם ידעו אותיהם, אותיהם⁵³ דיקא, ועוד ותוא הריקר, שבל והיוזי תיבוף ומיד ממש, ממש ממש.

42) שוקרה בשם יצחק ע"ש בחוק עשה לי אליטם – וזרא כא. ג. וראה בפרשוי עהיפ לך לך צז, יט.

43) ראה תניא רפלין.

44) תהילים קב, ג.

45) ראה תורה חולות יט, ד. ואילך. תורה ותורה ורצע שבהערה 40.

46) ראה תורה פרשותנו קב, ד ואילך: מיש עוד שבן חyi שורה שאיל בעולב בעוזיב לאחר חשלום כל הבורורים בו, עיריש.

47) בציירוף ואותיות הכתיפות מנגן⁵⁴ (שרומות על האולה – פרקי דבריא פמייה. יליש ר"פ לך לך).

48) סדייה ויהיו חyi שורה תריל.

49) ראה תורה וחיה מג, טעיא ואילך. תורה ריש וויז (זט, א. צז, ג'ז), אהית ותוי ברך ותתשבח, ב ואילך. שם ברך ז חתמתה, טעיכ ואילך. המשך ובבה תרילאי פיזו ואילך. ובכ"ט.

50) ישעי נא, ד. ויקיד פ"ג, ג.

51) ראה גם דינה אגבי מגן לך תורה⁵⁵ (קהילת ב"פ מרוחשון תנש"א) שגילוי טעמי תורה לעתיד לבוא יהו עיקר הגילוי דמשיח וזהו עיקר הקבלת שבר האמיתי בו.

52) ישעי ב, יט.

53) ב"ט נס, ב.

54) אותיות א. ח – כל (כ"ז) אותיות התורה.

55) ירפס לא, לג.

⁴²) שוננה עהיפ בהשגהה פרטיה בסמכות ליום הולצחו כ"פ מרוחשון השטה (ראה ספ"ר השיחות תנש"א ח"א ט' 38) וכמהגרות שס).